

Å UTVIKLE VENNSKAP

Njåls hjørne 12.11.08

Om 16 dager skal jeg gjøre noe som jeg har gledet meg til i hele høst. Jeg skal spise rakfisk. Sammen med 7 gamle rotaryvenner skal jeg gjøre det som vi har gjort i 20 år nå: Spise rakfisk med "same procedure as every year". Det innebærer blant annet en skikkelig runde hvor vi deler ting som har skjedd med oss og familien det siste året. Og blir det holdt noen taler ved bordet, kommer de ganske sikkert til å handle om vennskap.

Og vennskap skal det handle om i kveld også.

Hva betyr det når vi åpner våre innlegg på møtene med å si: President! Rotaryvenner! Det betyr at vi tar Rotarys formål, punkt 1, på alvor: **"Rotarys formål er å fremme og styrke viljen til ....å utvikle vennskap som grunnlag for å gagne andre."**

Hva er vennskap, egentlig? Er dere mine venner, alle dere jeg ser foran meg i kveld? Jeg har i alle fall tiltalt dere som rotaryvenner – er det en spesiell slags vennskap? Hvordan får man venner, egentlig? Venner får du ved å være en venn, sies det. Men jeg har lyst til å ta fram noen tanker fra ei bok som heter "Den lille prinsen" for å gi dere oppskriften på å få venner.

Prinsen har forlatt sin lille planet fordi han ble uvenner med en rose som han hadde brukt mye tid på, stelt med den og vannet den hver eneste dag. Nå er han ute for å finne noen å være sammen med, og så treffer han reven.

- Vil du leke med meg? spurte den lille prinsen. Jeg er så lei meg.

- Jeg kan ikke leke med deg, sa reven. Jeg er ikke blitt gjort tam.

- Å, unnskyld, sa den lille prinsen. Men hva betyr det å bli gjort tam?

- Det er noe som er gått altfor meget i glemmeboken. Det betyr "å knytte bånd".

- Knytte bånd?

- Akkurat, sa reven. Ennå er ikke du noe annet for meg enn en liten gutt som ligner hundre tusen andre guttunger. Og for deg er jeg bare en rev som ligner hundre tusen andre rever. Men hvis du gjør meg tam, så får vi bruk for hverandre. Du vil bli den eneste i verden for meg, og jeg vil bli den eneste i verden for deg.....

Mitt liv er så ensformig. Jeg går på jakt etter hønsene, og menneskene går på jakt etter meg. Alle høns ligner hverandre og alle mennesker ligner hverandre. Og derfor kjeder jeg meg litt. Men hvis du ville gjøre meg tam, kunne jeg få litt solskinn i mitt liv. Jeg ville kjenne igjen lyden av skritt som er helt annerledes enn alle andre..... Se på åkrene der nede – de skinner som gull i sola. Ditt hår er også som gull. Og derfor ville det være så deilig hvis du kunne gjøre meg tam. For da ville kornet få meg til å tenke på deg, fordi det også er gyllent.

Å, vær så snill – gjør meg tam, sa reven.

- Jeg skulle gjerne gjort det, sa den lille prinsen, men jeg har så dårlig tid. Jeg skal finne meg venner, og det er så mange ting jeg skal bli kjent med.

- Man blir bare kjent med det som man gjør tamt, sa reven. Menneskene har ikke tid til å bli kjent med noen ting lenger. De kjøper alt ferdig i butikkene. Men det fins ikke butikker som selger venner. Menneskene har ikke venner mer. Gjør meg tam, hvis du har lyst på en venn!

- Hvordan skal jeg gjøre det, spurte den lille prinsen.

- Du må være svært tålmodig, sa reven. Først skal du sette deg litt unna – der borte. Jeg skotter bort til deg, og du tier bom stille. Ordene er opphavet til all misforståelse. Men for hver dag rykker du litt nærmere.

Dagen etter kom den lille prinsen tilbake igjen.

- Det ville være best om du kunne komme på samme tid, sa reven. Hvis du for eksempel kom hver ettermiddag klokka fire, kunne jeg begynne å glede meg klokka tre. Jo mer tiden nærmet seg, jo gladere ville jeg være.....Men dersom du kom til forskjellige tider hver dag, kunne jeg aldri vite når mitt hjerte skulle begynne å danse. Man må ha et ritual.

- Hva er et ritual, spurte den lille prinsen.

- Det er også noe som dessverre er gått i glemmeboken, sa reven. Det er det som gjør en dag annerledes enn alle andre dager, en time annerledes enn alle andre timer.....

Og så gjorde den lille prinsen reven tam. Og da avreisens dag nærmet seg, sa reven:

- Å, jeg kommer til å gråte sånn!

- Det er din egen skyld, sa den lille prinsen. Jeg vil ikke være ondskapsfull, men det var du som sa jeg skulle gjøre deg tam.

- Ja visst, sa reven.

- Men nå kommer du til å gråte, sa den lille prinsen.

- Ja visst, sa reven.

- Da har du jo ikke fått noe ut av det!
  - Jo, det har jeg, sa reven. Takket være fargen på kornet.
- Og så ga reven prinsen del i en hemmelighet:
- Farvel, sa reven. Min hemmelighet er ganske enkel: En kan bare se riktig med hjertet. Det vesentlige er usynlig for øyet.
  - Det vesentlige er usynlig for øyet, gjentok den lille prinsen for at han skulle huske det bedre.
  - Det er den tiden du har kastet bort på rosen din som gjør den så viktig for deg.
  - Det er den tiden jeg har kastet bort på rosen min.....gjentok den lille prinsen.
  - Den sannheten har menneskene glemt, sa reven. Men du må ikke glemme den. Du har bestandig ansvar for det du har gjort tamt!

Og dermed tilbake til mitt spørsmål: Hvordan blir vi Rotaryvenner, egentlig? Det handler om vilje, sier formålsparagrafen vår. Viljen til å utvikle vennskap. Vi må satse noe, det skjer ikke av seg selv. Men det skjer ved at vi gjør hverandre tamme, som reven sa – møter opp til fastsatt tid hver uke, bruker tid på hverandre – og husker at det er den tiden vi kaster bort på en annen som gjør ham eller henne verdifull og viktig for oss!

Her i klubben skapes og styrkes vennskap ved at hvert enkelt medlem er villig til å investere – eller kaste bort – en time i uka på å være sammen med noen mennesker som de kanskje ikke kjente så godt fra før. Og av og til får vi anledning til å bli enda litt bedre kjent i en mindre gruppe, på peisaften eller i et komitemøte, hvis vi tar imot innbydelsen eller utfordringen.

Gjennom møter mellom mennesker utvikles vennskap – som noen ganger til og med blir til viktige vennskap, sånn som jeg har det med mine rakfiskvenner.

Og for å vise at jeg faktisk leser Rotary Norden, vil jeg sitere fra siste nummer, hvor en finsk portrettmaler på et Rotarymøte i Helsingfors sa noe om betydningen av møter mellom mennesker: *Møter er bra, ja, uunnværlige. Uten at mennesker får møtes og kan avstemme sine inntrykk av hverandre, slutter vi å utvikles. Gjennom å treffes kan vi bygge opp vår selvtillit i vekselvirkning med andre og på den måten stykkevis forme og tilpasse vår identitet. Den blir siden vår klangbunn for alt vi gjør i livet.*

Derfor vil jeg fortsette å se på dere og si ”Rotaryvenner” – og mene det!